ÇOK YONGALI VE DEĞİŞKEN KESİTLİ ELEKTRONİK SİSTEMLERİN ISIL ANALİZİ

Mehmet Emre GÜNGÖR

T.C. BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

ÇOK YONGALI VE DEĞİŞKEN KESİTLİ ELEKTRONİK SİSTEMLERİN ISIL ANALİZİ

Mehmet Emre GÜNGÖR 0000-0002-9656-4411

Prof. Dr. Habib UMUR 0000-0002-8732-5283

YÜKSEK LİSANS MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

BURSA-2020

TEZ ONAYI

Mehmet Emre GÜNGÖR tarafından hazırlanan "Çok Yongalı ve Değişken Kesitli Elektronik Sistemlerin Isıl Analizi" adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği ile Bursa Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Makine Mühendisliği Anabilim Dalı'nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak kabul edilmiştir.

Danışman

: Prof. Dr. Habib UMUR

Başkan : Prof. Dr. Habib UMUR 0000-0002-8732-5283 Bursa Uludağ Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Makine Mühendisliği Anabilim Dalı

Üye : Prof. Dr. İrfan KARAGÖZ 0000-0002-7442-2746 Bursa Uludağ Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Makine Mühendisliği Anabilim Dalı

Üye

 Dr. Öğr. Üyesi Selçuk KARAGÖZ 0000-0002-1987-5750
Bursa Teknik Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Makine Mühendisliği Anabilim Dalı

İmza

Yukarıdaki sonucu onaylarım Prof. Dr. Hüseyin Aksel EREN Enstitü Müdürü

Fen Bilimleri Enstitüsü, tez yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında;

- tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi,
- kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- ve bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversite veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

17/02/2020

Mehmet Emre GÜNGÖR

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

ÇOK YONGALI VE DEĞİŞKEN KESİTLİ ELEKTRONİK SİSTEMLERİN ISIL ANALİZİ

Mehmet Emre GÜNGÖR

Bursa Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Makine Mühendisliği Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Habib UMUR

Bu çalışmada, çok yongalı ve değişken kesitli bir elektronik devre kartını simüle eden, bloklar üzerinden olan akış ve ısı transferi Ansys-Fluent programı yardımıyla hesaplamalı olarak analiz edilmiştir.

Elektronik elemanların ısıl açıdan kontrolünün ana hedefi, eleman sıcaklığının belirlenen sınırlar içerisinde tutabilmektir. Çalışma sıcaklığının limitleri aşması, performansın azalmasına ve mantıksal hataların oluşmasına neden olur. Arzu edilmeyen bu çalışma ortamının oluşmasını önlemek için elektronik elemanların uygun şekilde tasarlanması gerekmektedir.

Zorlanmış taşınım esaslı ve akışkan olarak havanın kullanıldığı soğutma yöntemi incelenmiştir. Düz ve farkı kesitlerdeki (dikdörtgen, yamuk, üçken ve yarım daire) yongaların yüzeyleri üzerinden akışta, hız ve ısı transferi karakteristikleri u₁ = 0,03 m/s (Re 50) ve u₂ = 0,12 m/s (Re 200) akış hızına, 30 °C, 40 °C ve 60 °C sıcaklık değerlerine bağlı olarak incelenmiştir. Analizler sonucunda elde edilen Stanton sayıları farklı kesitlerdeki geometrik modellerin karşılaştırılmasında kullanılmıştır.

Geometrik modellerde; Stanton sayısındaki değişimlere paralel olarak ısı transferi üçgen şeklindeki yonga modelinde en fazla olduğu tespit edilmiştir. Bu sayede elektronik sistemlerin tasarımında üçgen şeklindeki yongalar kullanıldığında diğer geometrik modellere kıyasla yüksek çalışma sıcaklıklarında oluşabilecek hata ve performans azalmalarının önüne geçileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sonlu elemanlar analizi, yonga (chip) taşıyıcı, elektronik sistemler, bloklu yüzeyler, ısı transferi

2020, ix + 79 sayfa.

ABSTRACT

MSc Thesis

THERMAL ANALYSIS OF MULTI-CHIP AND VARIABLE SECTION ELECTRONIC SYSTEMS

Mehmet Emre GÜNGÖR

Bursa Uludağ University Graduate School of Natural and Applied Sciences Department of Mechanical Engineering

Supervisor: Prof. Dr. Habib UMUR

In this study, the flow and heat transfer over the blocks simulating a multi-chip and variable cross-section electronic circuit board is analyzed computationally using the Ansys-Fluent program.

The main objective of the thermal control of electronic elements is to keep the temperature of the element within the specified limits. Operating temperatures exceeding limits will result in decreased performance and logical errors. In order to prevent this undesired working environment from forming, electronic elements should be designed appropriately.

The method of cooling based on forced transport and using fluid as a air was investigated. The speed and heat transfer characteristics in flat and different sections (rectangular, trapezoidal, triangular and semicircular) have been investigated depending on the flow rate of $u_1 = 0,03$ m/s (Re 50) and $u_2 = 0,12$ m/s (Re 200) and 30 °C, 40 °C and 60 °C temperature values. Stanton numbers obtained from the analyzes are used to compare geometric models in different sections.

In geometric models; In parallel with the changes in the number of stantons, heat transfer was found to be the highest in the triangular chip model. In this way, when using triangular chips in the design of electronic systems, it is observed that errors and performance decreases that may occur at high operating temperatures compared to other geometric models are prevented.

Key words: Finite element analysis, chip carrier, electronic systems, surfaces with blocks, heat transfer

2020, ix + 79 pages.

TEŞEKKÜR

Çalışmalarımı yönlendiren, araştırmalarımın her aşamasında bilgi, öneri ve yardımlarını esirgemeyen, akademik olarak gelişmeme katkıda bulunan Prof. Dr. Habib UMUR'a, aynı zamanda tez çalışmam boyunca yardımlarını benden esirgemen Bursa Uludağ Üniversitesi'ndeki hocalarıma teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmalarım süresince maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen aileme, sevinçlerimi ve üzüntülerimi paylaşan, anlayışıyla her zaman yanımda olan sevgili nişanlım Ayşe Tuğba YILDIZHAN' a ve çalışmalarımın her aşamasında bilgisiyle bana destek olan sınıf arkadaşım Sami Sefa ÇAĞLAR' a teşekkürlerimi sunarım.

Mehmet Emre GÜNGÖR 17/02/2020

	Sayfa
ÖZET	i
ABSTRACT	ii
TESEKKÜR	iii
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	v
SEKİLLER DİZİNİ	vi
ÇİZELGELER DİZİNİ	ix
1. GİRİŞ	1
2. KURÁMSAL TEMELLER VE KAYNAK ARAŞTIRMASI	3
2.1. Kaynak Araştırması	3
2.2. Kuramsal Temeller	
3. MATERYAL VE YÖNTEM	19
3.1. Ansys-Fluent Hakkında	19
3.2. Hesaplamalı Akışkanlar Dinamiği	
3.2.1. Akış analizi için korunum denklemleri	
3.2.2. Yaklaşık yöntemler	
3.3. Ayrılmış Akışlar ve Blok Geometrileri	
3.3.1. Arka (geri) basamak akışı	
3.3.2. Ön (ileri) basamak akışı	
3.3.3. Boşluk akışı	
3.3.4. Tek blok üzerinden akış	
3.3.5. Ardışık bloklar üzerinden akış	
3.4. Analizlerde Kullanılan Geometriler ve Ölçüleri	
3.5. Sınır Şartlarının Tanımlanması	
3.6. Ağ Yapısı	
4. BULGULAR VE TARTIŞMA	
4.1. Dikdörtgen Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve	Stanton
Sayısındaki Değişimler	
4.2. İkizkenar Yamuk Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve	Stanton
Sayısındaki Değişimler	
4.3. İkizkenar Üçgen Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve	Stanton
Sayısındaki Değişimler	55
4.4. Yarım Daire Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve	Stanton
Sayısındaki Değişimler	65
5. SONUÇ	75
KAYNAKLAR	77
OZGEÇMIŞ	

İÇİNDEKİLER

iv

SİMGELER ve KISALTMALAR DİZİNİ

Simgeler	Açıklama	
$\mathbf{h}_{\mathrm{film}}$	Isı transfer katsayısı (W/m ² .K)	
k	İletim katsayısı (W/m.K)	
ρ	Akışkan yoğunluğu (kg/m³)	
μ	Dinamik vizkozite (Pa.s)	
g	Yerçekimi ivmesi (m/s ²)	
q	Isı akısı (W/m ²)	
T_{∞}	Hava girişindeki sıcaklık (⁰ K)	
$\mathbf{u}_{\infty}$	Hava giriş hızı (m/s)	
h	Blok yüksekliği (cm)	
Η	Kanal yüksekliği (cm)	
S	Bloklar arası mesafe (cm)	
1	Blok uzunluğu (cm)	
Vson	Son blok çıkışındaki hız (m/s)	
Re	Reynolds sayısı	
T _{ref}	Referans sıcaklığı (⁰ K)	
τ	Kayma gerilmesi (Pa)	
St	Stanton sayısı	
ν	Kinematik viskozite (m ² /s)	

Kısaltmalar Açıklama

HAD	Hesaplamalı	Akışkanlar	Dinamiği
	T T	3	0

ŞEKİLLER DİZİNİ

3	C C-
Sakil 2.1. Elaktronik sistemlarin sočutulnost	
Sekil 2.2. Elektronik sistemerin sogutumasi	15
Sekil 2.3. Sıcaklığa hağlı olarak hata oranının değişimi	10
Sekil 2.4 Vonga taşıvıcışı	18
Sekil 3.1. Arka (geri) başamak üzerinden akısın sematik gösterimi	
Sekil 3.2. Ön (ileri) başamak üzerinden akışın şematik gösterimi	
Sekil 3.3. Dikdörtgen seklindeki bir boslukta akıs bölgeleri	26
Sekil 3.4. Tek blok üzerindeki akış bölgeleri	26
Şekil 3.5. Ardışık bloklar üzerindeki akış bölgeleri	27
Şekil 3.6. Ardışık bloklu yüzeyin şematik gösterimi	27
Şekil 3.7. Dikdörtgen kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri	28
Şekil 3.8. İkizkenar yamuk kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri	29
Şekil 3.9. İkizkenar üçgen kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri	29
Şekil 3.10. Yarım daire kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri	30
Şekil 3.11. Dikdörtgen kesitli modelin ağ yapısı (35495 Eleman, 36397 nod)	32
Şekil 3.12. İkizkenar yamuk kesitli modelin ağ yapısı (66522 Eleman, 67587 nod)	32
Şekil 3.13. İkizkenar üçgen kesitli modelin ağ yapısı (52217 Eleman, 53346 nod)	
Şekil 3.14. Yarım daire kesitli modelin ag yapısı(52023 Eleman, 53410 nod)	
Sekii 4.1. Dikuorigen kesii ii yongalarda niz, sicaklik ve basinç dağılımları ($I_y = 3$ V. Da = 50'dalti ağıtımı A) Daguna dağılımı D) Sicaklik dağılımı () Hiz da	iU3,15
K, $Re = 50$ deki çozum) A) basınç dağınım b) Sıcakık dağınım C) fiiz dağı (yektörel) D) Hiz dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)	25 25
(vektorei) D) miz dagimin (akiş çızgneri) E) son yoliga (akiş çızgneri)	13 15
K. Re = 50'deki cözüm) A) Basınc dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız da	ğılımı
(vektörel) D) Hız dağılımı (akıs cizgileri) E) Son vonga (akıs cizgileri)	
Sekil 4.3. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınc dağılımları ($T_v = 3$	33.15
K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız da	ğılımı
(vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)	37
Şekil 4.4. Dikdörtgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton sayıl	arının
uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi	38
Şekil 4.5. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 3$	303,15
K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız da	ğılımı
(vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)	40
Şekil 4.6. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 3$	513,15
K, Re = 200° deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız da	ğılımı
(vektorel) D) Hiz dagilimi (akiş çizgileri) E) Son yonga (akiş çizgileri)	41
Şekil 4./. Dikdortgen kesitli yongalarda niz, sicaklik ve basınç dağılımları ($I_y = 3$ V. Da = 200'dalti ağıtımı A) Daguna dağılımı D) Staalılık dağılımı () Hiz da	×1
(vaktöral) D) Hiz dağılımı (akiş ajzgilari) E) Son yanga (akiş ajzgilari)	
Sekil 4.8 Dikdörtgen kesitli vongalarda 30.40.60 °C'de Re 200'de Stanton savul	~~4~~ 2
jeki 4.8. Dikuongen kesiti yongalarua 50, 40, 00 °C uc Ke 200 uc Stanton sayn uzakliğa (x (m)) bağlı değişimi	<u>4</u> 3
Sekil 4.9. İkizkenar vamuk keşitli yongalarda hız, sıcaklık ve başınc dağılımları	$(T_v =$
303.15 K, Re = 50'deki cözüm) A) Basınc dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız da	ğılımı
(vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)	45
Şekil 4.10. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları	$(T_v =$
313,15 K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız da	ğılımı
(vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)	46

Şekil 4.11. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 333,15 K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......47 Şekil 4.12. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi......48 Şekil 4.13. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 303,15 K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......50 Şekil 4.14. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 313,15 K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı Şekil 4.15. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y =$ 333,15 K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı Şekil 4.16. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 200'de Stanton Şekil 4.17. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 303,15 K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı Şekil 4.18. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 313,15 K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......56 Şekil 4.19. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 333,15 K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı Şekil 4.20. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton Şekil 4.21. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_v =$ 303,15 K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......60 Şekil 4.22. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları (T_y = 313,15 K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......61 Şekil 4.23. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_v =$ 333,15 K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......62 Şekil 4.24. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 200'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi......63 Şekil 4.25. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303, 15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......65 Şekil 4.26. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313, 15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......66 Şekil 4.27. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333, 15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)......67

ÇİZELGELER DİZİNİ

3 -	Sayfa
Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar	7
Çizelge 3.1. Blasius hız profili değerleri	23

1. GİRİŞ

Elektronik alanındaki hızlı gelişmeler, günlük hayatımızı önemli derecede etkilemektedir. Elektronik cihazlar oyuncaklardan yüksek güçlü bilgisayarların uygulama alanlarına kadar modern yaşamın her alanına girmiştir. Elektronik cihazların minyatürleştirilmesi birim hacim başına üretilen ısı miktarında belirgin bir artışa neden olmuştur. Bu yüzden elektronik sistemler düzgün şekilde tasarlanmaz ve kontrol edilmezse 1s1 üretiminin yüksek oranları ve artan kullanım sıcaklıkları emniyet ve güvenilirlik için tehlike oluşturmaktadır. Bu nedenle, daha fazla ısıyı transfer edebilmek için daha verimli ısı transfer elemanlarının geliştirilmesine hız verilmiştir. Son yıllarda ısı transferini arttırmak için, aktif yöntemler ve pasif yöntemler olmak üzere, birçok yöntem geliştirilmiştir. Akışkanın hızının arttırıldığı aktif yöntemler hızın düşük olması gereken sistemlerde kullanılmaz. Akış oranı sabit tutularak ısı transferini arttıran pasif yöntemlerde yüzey pürüzlülüğü oluşturularak, yüzeye farklı geometrilerdeki bloklar ekleyerek akış yapısı değiştirilir akışta ayrılma ve yeniden birleşme oluşturulur. Yeniden birleşmeyle ayrılmış bir akışın varlığı ısı ve kütle transferini arttırır. Bloklu yüzeylerde ısı transferi artışı yüzey alanının artması, blokların varlığının türbülansı arttırması ve ısıl sınır tabakanın gelişimine engel olmasıyla sağlanır. Hem aktif hem de pasif yöntemlerle ısı transferi arttırılabilir. Ancak tüm sistem performansını arttıracak optimum değerler elde edilmelidir.

Akışkanla temas eden her türlü taşıtın hareketlerini emniyetli ve en uygun şekilde yapılabilmesi için, düz yüzeyler üzerinde hidrodinamik ve ısıl sınır tabakalar analiz edilmelidir. Bloklu yüzeyler üzerindeki akışlarda ise bloğun varlığının ısı transferi, akış yapısı ve sürüklenme üzerine etkileri, ısıtma ve soğutmanın gerektiği birçok mühendislik probleminin analizi ve çözümü için incelenmesi gerekmektedir. Literatürde bu konuda yapılmış oldukça fazla çalışma bulunmaktadır. Tek bir seramik mikro elektronik paketin soğutulmasını üç boyutlu sürekli laminer akış şartlarında Ansys-Flotran programını kullanarak analiz etmişlerdir. Elde edilen nümerik sonuçların deneysel verilerle uyumlu olduğu rapor edilmiştir (Zahn ve ark. 1996). Farklı geometrilerdeki çukurdan oluşan dört farklı yüzey üzerinde türbülanslı akışınta, yüzeylerin sürtünme katsayıları arttırılmıştır. Bu durumda çukurlu yüzeylerde düz yüzeye göre sürtünmenin daha fazla olduğu tespit

edilmiştir (Wahidi ve ark. 2005). Üstü ve altı ısıtılmış bloklardan oluşan bir dikdörtgen kanalda, iki boyutlu, süreksiz, laminer akışta akış karakteristikleri ve Nusselt sayılarını, Re sayısının değiştirilmesiyle sayısal olarak incelemişlerdir. Düşük Re sayılarında sürekli ve kararlı bir akış saptanmış, Re sayının arttırılmasıyla akışın salınımlar yaptığı ve vortekslerin oluştuğu gözlemlemişlerdir. (Korichi ve Oufer 2006). 51-169 mm aralığındaki hidrolik çaplara sahip ikizkenar yamuk şeklindeki mikro kanallarda akan suyun basınç ve debi değişimlerini deneysel yöntemlerle incelemişlerdir. İncelemeler sonucunda deneysel ve teorik sonuçlar arasındaki farklılıklar gözlenmiştir; laminer akış teorisine göre basınç düşüşü ve sürtünme değerlerinde yüksek değerler görülmüştür. Bu gözlemleri açıklamak için, kanallarda bulunan yüzey pürüzlülüğündeki değişimler vurgulanmıştır (Qu ve ark. 2000).

Bu tez çalışmasında elektronik sistemlerin yüksek çalışma sıcaklıklarında oluşabilecek performans azalmalarını önleyebilmek için farklı geometrik yonga tasarımları üzerinde durularak akış ve ısı transferini blok geometrisine bağlı olarak Ansys-Fluent yardımıyla analiz edilmiştir. Yonga geometrileri iki boyutlu olarak dikdörtgen, yamuk, üçgen ve yarım daire şeklinde değişmektedir. Analizler sonucunda elde edilen Stanton sayıları farklı kesitlerdeki geometrik modellerin karşılaştırılmasında kullanılmıştır. Stanton sayısındaki değişimler yonga yüzeylerindeki ısı transferini nasıl etkilediği incelenmiştir. Buna bağlı olarak ısı transferinin farklı kesitlerdeki yongalar kullanıldığında nasıl değiştiği görülmüştür. Bu geometrilerin seçilmiş oluşu soğutma sistemlerinin geliştirilmesi ve yeni araştırmaların yapılabilmesi için önem arz etmektedir.

2. KURAMSAL TEMELLER ve KAYNAK ARAŞTIRMASI

Literatürlerde bloklu yüzeylerde akış ve ısı transferi üzerinde çalışmalar deneysel ve sayısal olarak ele alınmıştır. Ele alınan bu çalışmalardan bir kısmı ayrı ayrı laminer, geçiş ve türbülanslı akış tipleri için, bir kısmı da her üç akışı da kapsayacak şekilde incelenmiştir. Bloklu yüzeyler üzerinden akışta blokların geometrisi, aralıkları, giriş kanal yükseklik ve boyu gibi farklı parametre değişiklikleri analiz çalışmalarına çeşitlilik getirmiştir.

2.1. Kaynak Araştırması

Düz bir yüzey üzerinde tümsek şeklinde oluşturulan geometriler üzerinde ayrılan ve yeniden birleşen akışlarda, hız ve ısı transferi analizleri literatürlerde oldukça geniş yer tutmaktadır. Tümsek şeklinde oluşturulan geometriler daha çok kare kesitli bloklar şeklinde oluşturulmuştur. Bloklar üzerinden akışta ayrılma ve yeniden birleşme, ön basamak akışı, arka basamak akışı ve boşluk akışı olarak alt modellere ayrıla bilinir. Araştırmacılardan bazıları ön basamak akışı, arka basamak akışı, arka basamak akışı, arka basamak akışı çalışmalar yapmışlardır. Bu bölümde bu çalışmaların bir kısmı özet olarak, daha sonra bu çalışmaların daha iyi anlaşılabilmesi için Çizelge 2. 1' de kronolojik sıraya göre verilmiştir.

Aung (1983), rüzgâr tünelinde, dikdörtgen bir çukur üzerindeki laminer akışı, limit hız değerini ve çukur geometrisini değiştirerek incelemiştir. Akışın laminer kalabilmesi için limit hız değerinin, boşluk genişliği/boşluk uzunluğu oranının 4/1 olan çukurlarda, 1/1 olan çukurlara kıyasla daha düşük olduğu saptanmıştır.

Higdon (1985), silindirik, dikdörtgen basamak ve çukur akışlarındaki akım çizgileri, hız profilleri ve kayma gerilmelerini incelemiştir. Silindirik çukur akışta silindir merkez açısı 65.12°, 90°, 135° alınarak ve silindir basamak üzerinde akışta ise 34° ve 90° alınarak incelemeler yapılmıştır. Silindirik çukur akışta 65.12° ' de çukurun ana akış üzerinde etkileri azdır ve kayma gerilmesi düşüktür. Dikdörtgen bir çukur üzerinden akışta çukur uzunluğunun yüksekliğine oranı 1, 2, 3, 4 için, dikdörtgen basamak üzerindeki akışta ise

basamak uzunluğunun yüksekliğine oranı 2, 1 ve 0,1 durumlar üzerinde incemeler yapılmıştır.

Tropea ve Gackstatter (1985), deneysel çalışmalarda tam gelişmiş laminer kanal akışında bir çit ve blok üzerinden olan akışı Reynolds sayısının, blok yüksekliği/kanal yüksekliği ve blok genişliği/blok yüksekliği oranının bir fonksiyonu olarak araştırmışlardır.

Öztürk (1996), iki boyutlu boşluk ve geri basamak üzerinden akış ve ısı transferlerini nümerik olarak incelemiştir. Akışa dik cisimler üzerinde yüksek Reynolds sayılarında oluşan ve cismin arka tarafında kalan ayrılmış vorteksli akışın ısı transferine etkilerini inceleyen çalışmaları ele almıştır.

Barton (1997), laminer geri basamak akışı için giriş etkilerini nümerik olarak incelemiştir. İki boyutlu sayısal model olarak, sürekli rejimde, sıkıştırılamaz akış için korunum denklemlerini SIMPLE yöntemi, QUICK algoritması yardımıyla hesaplamıştır.

Qu ve ark. (2000), hidrolik çapları 51-169µm aralığındaki değerlerde ikizkenar yamuk şeklindeki silikon mikro kanallarda akan suyun debi ve basınç kayıplarını deneysel olarak gerçekleştirmişlerdir. Geleneksel laminer akış teorisinde tahmin edilen basınç kaybı ve sürtünme değerlerinden daha yüksek değerler saptanmıştır. Bu değerleri açıklamak için, hidrolik çapları 62-169µm aralığında değişen ikizkenar yamuk şeklindeki silikon mikro kanallarda deneysel çalışmalarda bulunmuşlardır. Katı ve sıvı alanlarda sıcaklık dağılımının eş zamanlı belirlene bilmesini içeren sayısal bir çözüm elde etmişlerdir.

Bilen ve Yapıcı (2001), kanal içindeki 1x2x2 cm³ boyutlu alüminyum dikdörtgen bloklar üzerinden akışta, akış yönü ve bloklar arasındaki mesafelerin ısı transferine etkilerini deneysel olarak incelemişlerdir. Bloklu ve bloksuz yüzeylerden olan ısı transferi için istatiksel yaklaşımlar geliştirmişlerdir.

Lee ve Moneim (2001), bloklar üzerinden olan akışı numerik ve deneysel yöntemlerle incelemişlerdir. Ayrılmış akış bölgesinde ısı transferindeki azalmaların sebebinin boşluk

akışındaki hız bileşenlerinin düşük olması ve maksimum Nusselt değerinden sonra, sınır tabakanın tekrar gelişmeye başlaması şeklinde açıklamışlardır.

Stalio ve Nobile (2003), türbülanslı ve laminer akışı üçgen kesitli geometrik bloklu bir kanal içerindeki akışı, direk sayısal çözümleme yöntemi ile nümerik olarak incelemişlerdir. Üçgen kesitli çıkıntılar akışa 45° ve kesit sırt açısı 45° ve 60°, boyutsuz boşluk genişliği 20 ve 60'dır. Boşluk genişliği 20'den küçük değerlerde sürüklenme azaldığı, boşluk genişliği 40'dan büyük değerlerde arttığı görülmüştür. Geometrik çıkıntıların, laminer akışta sürtünme katsayısını azalttığı yönünde etkisinin olmadığı görülmüş. Isı transferi karakteristiklerinin düz yüzeyin biraz daha altında, üçgen açılarının artırıldığı durumlarda verimin düştüğü belirlenmiştir.

Fu ve Tong (2004), kanal içinde bloklar üzerinde akışta, akışın başladığı noktada belirli bir genlikte salınım yapan silindirin ısı transferi üzerindeki etkisinin ne olduğunu incelemişlerdir. Doğal yayılma frekansı ile salınım frekansı eşit olduğu durumda ısı transferinde artışın olduğunu, frekansların birbiriyle eşit olmadığında ise genliğin ısı transferini artırmada etkisiz olduğunu gözlemlemişlerdir. Reynolds sayılarının artması ile ısı transferinde artışın olduğunu belirtmişlerdir.

Tsay ve Cheng (2008), plakalara yerleştirilmiş, ısı üreten blokların bulunduğu bir kanal akışında zorlanmış taşınım 2 boyutlu olarak numerik yöntemle incelemişleridir. Blok yüksekliklerinin, bloklar arasındaki mesafelerin, plakanın ve bloğun akışkana ısıl iletim oranlarının ve Reynolds sayısının belli değerlerde değiştirilmesiyle çözümler yapılmıştır.

Liu ve ark. (2011), mikro kanallarda meydana gelen zorlanmış taşınımla ısı transferi, CFD (hesaplamalı akışkanlar dinamiği) ve LB (Lattice Botlzmann) yaklaşımları kullanılarak, sayısal olarak incelenmiştir. Bu iki metodun simülasyon sonuçları, deneysel sonuçlar ile karşılaştırılmış ve iyi bir uyuşmanın olduğu gözlemlenmiştir. Mikro kanalların geometrik şeklinin ısı transfer performansı üzerindeki etkisinin, sıvı termofiziksel parametrelerin ve yüzeyin yüksek sıcaklık değerlerinin Nusselt sayısı üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Chatterjee ve Mondal (2012), Prandtl ve Reynolds sayılarının iki eşit izotermal kare silindir etrafındaki akış ve ısı transferi karakteristiklerine olan etkilerini numerik olarak sonlu elemanlar yöntemiyle incelemişlerdir. Silindirler arasındaki mesafe karenin dört katı (GAP=4d) olacak şekilde ele almışlardır. İki farklı senaryo üzerinde çalışma yapmışlardır.

Wang ve ark. (2016), geometrik parametrelerin dikdörtgen, ikizkenar yamuk ve üçgen şekilli mikro kanal ısı alıcılarının akış ve ısı transfer özellikleri üzerindeki etkisini araştırmak için sayısal simülasyonlar yapılmıştır. Su viskozitesinin sıcaklıkla değişimi dikkate alındığında, sayısal sonuçlar ile deneysel veriler arasında iyi bir uyum olduğu saptanmıştır. Dikdörtgen mikro kanal için 8,904–11,442 arasında en boy oranıyla en iyi performansa ulaşıldığı görülmüştür. Üç çeşit mikro kanal arasında, dikdörtgen en düşük termal dirence sahiptir, bunu ikizkenar yamuk ve üçgen mikro kanal izlemektedir. Kanal sayısı ayrıca termal direnci ve basınç düşüşünü de etkiler. Kanal sayısının artması, yüksek basınç düşüşüne rağmen termal direnci azalttığı görülmüştür.

Kılıç ve Başkaya (2017), sabit ısı akılı yüzeyde ısı transferinin, çarpan akışkan jet ve farklı geometride akış yönlendiricilerin birlikte kullanılarak iyileştirilmesi üzerindeki çalışmaları sayısal olarak incelemişlerdir. Kanal içindeki akışı ve ısı transferini çeşitli Reynolds sayıları ve kanal yüksekliğinin jet hidrolik çapa oranını akış yönlendirici olmadan incelemişlerdir. Daha sonra iki adet silindirik kare ve üçgen kesitli yönlendirici kullanarak akışa ve ısı transferine etkisini incelemişlerdir. Son aşamada dört adet üçgen yönlendirici kullanarak ısı transferine olan etkisini incelemişlerdir. Sonuç olarak ısı transferinde, farklı kesitlerdeki yönlendiriciler kullanıldığında kullanılmadığı duruma göre %28'e kadar bir artış gözlenmiştir. Reynolds sayısının artması ile ısı transferinde artış gözlendiği, kanal yüksekliğindeki azalma sonucu yerel Nusselt sayısında belirgin bir artışın olmadığı görülmüştür. Isı transferinin en etkili olduğu durum, üçgen kesitli yönlendirici kullanıldığında saptanmıştır.

Lak ve ark. (2019), dairesel eğik bir jet kullanılarak bir yüzey üzerindeki hidrodinamik ve ısı transferi özellikleri PHOENICS sayısal akışkanlar dinamiği programı ile hesaplanarak sayısal olarak incelemişlerdir. Farklı Reynolds sayıları ve nozul-plaka mesafelerinde jet açısının ısı transferi ve akış alanına etkileri iki boyutlu olarak incelemişleridir. Eğik jet altındaki yüzeyler üzerinden olan ısı transferinin numerik yöntemler kullanılarak hidrodinamik ve ısı transfer özelliklerine olan etkilerini incelemeyi amaçlamışlardır. Belli aralıkta alınan Re sayılarında ve H/D değerlerinde jet açısının azalmasıyla ısı transferinin azaldığı gözlemlemişlerdir. Düşük Reynolds sayıları için nozul-plaka mesafesi arttıkça ısı transferinin azaldığını saptamışlardır.

Yazar, Yıl	Akış Konfigürasyonu	Temel Bulgular
Aung	-Isıtılmış bir çukur üzerinde	-Akışın laminer kalabilmesi için limit
(1983)	laminer akışta zorlanmış taşınım	hız değerlerinin çukur derinliğinin
	incelenmiştir.	yüksekliğe oranı 4 olduğu durumda,
	-Deneyler, hız 0,28-4,45 m/s,	çukur derinliğinin yüksekliğe oranı 1
	çukur derinliği 1,27 cm, cidar ve	olduğu duruma göre daha düşük
	serbest akış sıcaklığı farkı 180C,	kaldığı saptanmıştır.
	çukur derinliğinin yüksekliğe	-Nusselt sayısı, Reynolds sayısı ve
	oranı 4 ve 1 değerleri alınarak	çukur derinlik/uzunluk oranına bağlı
	çalışılmıştır.	olarak ampirik bir ifade elde
		etmişlerdir.
Higdon	-Silindirik, dikdörtgen basamak	-Silindirik çukur akışında 65,12°
(1985)	ve çukur üzerindeki akışı	için ayrılma olmadığı, açı arttıkça
	incelemişlerdir.	vorteks hâkimiyetinin arttığı
		saptanmıştır.
		-Silindirik basamak üzerindeki akışta
		34°'de ayrılma olmazken 90°'de
		basamağın alt köşesinde vorteksler
		oluşur.
		-Dikdörtgensel çukur akışlarında
		derinlik arttıkça çukur içindeki
		vorteks sayılarında artma olduğu
		saptanmıştır.

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar

Tropea ve	-Rüzgâr tüneli; deneylerde	-Blok yüksekliğinin azalması sonucu,
Gackstatter	kullanılan 1 mm kalınlığında çit	yeniden birleşme uzunluğunda artışa
(1985)	ve 20 mm kalınlığında blok	ve türbülanslı akışlarda yeniden
	kullanılmıştır. Kanal yüksekliği	birleşme uzunluğunun kısaldığı
	elde edilen ReH=150-4500,	saptanmıştır.
	blokaj oranları 0,21, 0,5, 0,75,	-Düşük blokaj oranlı çitlerde yeniden
	kanal genişliğinin engel	birleşme uzunlunda artış olduğu
	yüksekliğine oranı 24-72	gözlenmiştir.
	arasındadır.	
	-Deneylerde Lazer Doppler	
	Anemometresi kullanılarak hız	
	ölçümleri yapılmıştır.	
Öztürk	-İki boyutlu ayrılmış boşluk ve	-Ayrılma noktasında ısı transferi
(1996)	arka basamak akışlarını dik ve	azalmaktadır
	açılı geometriler üzerinde	-Boşluk içerisindeki vorteks
	incelemişlerdir.	şiddetinin azalması 151 transferini
	-Isı transferi karakteristikleri	olumsuz etkilediği görülmüştür.
	üzerine yapılan çalışmalarda	-Kapalı bir akışta ayrılmış bölgedeki
	ayrılmış laminer sınır tabaka	vorteksin şiddetinin düşük olması
	akışları incelenmiştir.	durumunda 1s1 transferinin azalma,
		yüksek olması durumunda ise artış
		gözlenmiştir.
Barton	-Kanal içinde laminer aka	-Düşük Re sayılarında üst sınırdaki
(1997)	basamak akışı için giriş kanalı	viskoz kuvvetlerin, yüksek Reynolds
	etkisi sayısal olarak ele	değerlerinde oluşan dönümlü akıştan
	alınmıştır.	dolayı alt birleşme uzunluğu Re sayısı
	-Reynolds say1s1 200, 400, 600	ile lineer olmayacak şekilde arttığı
	değerlerinde alınarak analizler	gözlemlenmiştir.
	yapılmıştır.	

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Kılıçarslan	-Elektronik yonga dizilişlerinin	-Kanal ve yonga dizilişlerinin
ve ark.	zorlanmış taşınım ile	elektronik sistemlerin
(2000)	soğutulmasını deneysel olarak	soğutulmasında taşınım ile ısı
	incelemişlerdir.	transferi için önemli bir parametre
	-Çalışmalarında iki farklı	olduğu anlaşılmıştır
	dizilişteki yongalar soğutma	
	performansı açısından	
	karşılaştırılmıştır.	
	-Çalışmada yongalar iki paralel	
	levha arasında alttaki üzerine	
	monte edilmiştir.	
Qu ve ark.	-Hidrolik çapları 51-169µm	-Bu incelemede, deneysel sonuçlarla
(2000)	aralığındaki ikizkenar yamuk	teorik tahminler arasında belirgin bir
	şeklinde silikon mikro kanallarda	farklılık gözlenmiştir; geleneksel
	akan suyun debi ve basınç	laminer akış teorisine göre tahmin
	düşümünün deneysel ölçümlerini	edilen basınç düşüşü ve sürtünme
	gerçekleştirmişlerdir.	değerlerinden daha yüksek değerler
	-Hidrolik çapları 62-169µm	görülmüştür.
	aralığında değişen ikizkenar	-Bu etkileri açıklamak için,
	yamuk şeklindeki mikro	kanallarda bulunan yüzey
	kanalardaki su akışı üzerine	pürüzlülüğündeki değişimlere dikkat
	deneysel çalışmalar yapmışlar.	çekilmiştir.
Bilen ve	-Alüminyum dikdörtgen	-Blok yerleşim açısının artmasıyla
Үарісі	bloklarla oluşturulmuş, 1x2x2	akış içerisinde türbülans ve ikincil
(2001)	cm ³ boyutlara sahip olan bloklar	akışların arttığı dolayısıyla ısı
	ısıtılmış bir yüzey üzerindeki	transferinin arttığı, bloklar arasındaki
	akışta 151 transferi deneysel	mesafedeki artış sebebiyle 151
	olarak incelenmiştir.	transferinde olumlu yönde etkilediği
		görülmüştür.

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Bilen ve	-Kesit alanı 18x20cm ² olan bir	-Akış doğrultusundaki bloklar
Yapıcı	kanala sahip rüzgâr tünelinde,	arasındaki mesafe 4,33cm, blokların
(2001)	çapraz akış doğrultusundaki	dönme açısı 450° ve Re _{dh} =15000-22500
	bloklar arasındaki mesafe 3,81	olduğu koşullarda 151 transferi
	cm de sabit tutulurken, akış	maksimum değerlerine ulaşılmış olduğu
	doğrultusunda bloklar arasındaki	görülmüştür.
	mesafe değiştirilerek deneyler	
	yapılmıştır.	
Lee ve	-3,6 ve 27 m/s giriş hızlarında	-Isı transferindeki iyileşmenin akışta
Moneim	bloklar üzerinden akışı sayısal ve	sirkülasyon, ayrılma ve birleşmenin
(2001)	deneysel olarak incelemişlerdir.	blok arkasında gerçekleşmesinden
		dolayı olduğunu bildirmişlerdir.
		-Ayrılmış akış bölgelerinde ısı
		transferinin azalmasını boşluk akışında
		düşük hız bileşenlerinin oluşması ve
		Nusselt sayısının maksimum değerden
		sonra, sınır tabakanın tekrar gelişmesi
		şeklinde açıklamışlardır.
Stalio ve	-Türbülanslı ve laminer akışı	-Boşluk genişliği 20'den küçük
Nobile	üçgen kesitli geometrik bloklu	değerlerde sürüklenme azaldığı, boşluk
(2003)	bir kanal içerindeki akışı, direk	genişliği 40'dan büyük değerlerde
	sayısal çözümleme yöntemi ile	arttığı görülmüştür.
	nümerik olarak incelemişlerdir.	-Geometrik çıkıntıların, laminer akışta
		sürtünme katsayısını azalttığı yönünde
		etkisinin olmadığı görülmüş.
		-Isı transferi karakteristiklerinin düz
		yüzeyin biraz daha altında, üçgen
		açılarının artırıldığı durumlarda verimin
		düştüğü belirlenmiştir.

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Stalio ve	-Üçgen kesitli çıkıntılar akışa 45°	-Akışın türbülanslı olduğu durumlarda,
Nobile	ve kesit sırt açısı 45° ve 60°,	sürüklenme oranının ve türbülans
(2003)	boyutsuz boşluk genişliği 20 ve	değerlerinin daha önceden yapılan
	60'dır.	deneysel çalışmalara benzediği, ısı
	-Prandtl sayısı 0,71'dir.	transfer parametrelerinin ise bu deneysel
		çalışmalar ile örtüşmediği anlaşılmıştır.
Fu ve	-Bloklu bir kanal içindeki akışta,	-Doğal yayılma frekansı ile salınım
Tong	akış girişine salınımlar yapan bir	frekansı eşit olduğu durumda ısı
(2004)	silindir konularak, bu	transferinde artış saptanmıştır.
	salınımların ısı transferine olan	-Eşit olmadığı durumlarda ise genliğin
	etkisini gözlemlemişlerdir.	1s1 transferinde arttırıcı bir eğilimde
	-Reynolds sayıları sırasıyla 100,	olmadığı görülmüştür.
	250 ve 500 alınmıştır.	-Artan Reynolds sayıları ile ısı
	-Silindir frekansları sırasıyla 0,1,	transferinde artış olduğu saptanmıştır.
	0,2 ve 0,4 alınmıştır.	
Tsay ve	-Plakalara yerleştirilmiş, 1sı	-Farklı plakalara yerleştirilmiş blokların
Cheng	üreten blokların bulunduğu bir	ısı transfer karakteristiklerinin
(2008)	kanal akışında zorlanmış taşınım	birbirinden oldukça farklı olduğu
	2 boyutlu olarak numerik	görülmüştür.
	yöntemle incelemişleridir.	-Farklı plakalardaki blokların
	-0,05-0,15 blok yüksekliklerinde,	maksimum sıcaklıklarında fark %61
	0,5-2,5 bloklar arasındaki	iken ortalama Nusselt sayısındaki farkın
	mesafede, 0-200 alt yüzeyin ısıl	%51 olduğu görülmüştür.
	iletkenliğinin akışkanınkine	-Yeniden birleşme uzunlukları blokların
	oranında, 100-200 bloğun ısıl	arka yüzeylerine çok yakın olduğundan
	iletkenliğinin akışkanınkine	blokların arka yüzeylerindeki Nusselt
	oranında ve 200-1000 arasındaki	sayıları ön yüzeylerinkinden daha küçük
	Reynolds sayısında değerler	olur.
	alınarak çözümler yapılmıştır.	

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Tsay ve	-SIMPLER algoritması ile	-Blok yükseklikleri ve bloklar
Cheng	korunum denklemleri ve sınır	arasındaki mesafeler sabit
(2008)	şartlar çözülmüştür.	tutulduğunda Reynolds sayısı
		azaldıkça, yeniden birleşme
		uzunlukları küçüldüğü saptanmıştır.
Liu ve ark.	-Mikro kanallarda meydana	-Hem CFD hem de LBM, deneysel
(2011)	gelen zorlanmış taşınımla ısı	verilerle kıyaslandığında doğru
	transferi, CFD (hesaplamalı	sonuçlar verdiği saptanmıştır.
	akışkanlar dinamiği) ve LB	-Farklı geometrilerdeki mikro
	(Lattice Botlzmann) yaklaşımları	kanallardan kalkan şeklindeki kanal
	kullanılarak, sayısal olarak	toplamda en yüksek Nusselt sayısı ve
	incelenmiştir.	ısı transfer katsayısına sahiptir. Düz
	-Mikro kanalların geometrik	yüzeyli mikro kanalda en düşük ısı
	şeklinin ısı transfer performansı	transfer katsayısına sahiptir.
	üzerindeki etkisinin, sıvı	-Çeşitli yüzey mikro yapılarının hepsi
	termofiziksel parametrelerin ve	1s1 transfer seviyesini arttırmaya
	yüzeyin yüksek sıcaklık	yönelik yöntemler olarak ele
	değerlerinin Nusselt sayısı	alınabilir. Kalkan şeklindeki mikro
	üzerindeki etkisi araştırılmıştır.	yapı, tüm Reynolds sayılarını
	-Kullanılan kanal geometrileri;	kapsayan en yüksek 1s1 transferi
	mahya şeklindeki kanal, V	seviyesine sahiptir. Düz yüzeyli
	şeklindeki kanal, kalkan	mikro kanal en düşük ısı transfer
	şeklindeki kanal, dar dikdörtgen	verimliliğine sahiptir.
	şeklindeki kanal ve düz	
	yüzeylerdir.	

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Chatterjee	-Prandtl ve Reynolds sayılarının	-Çeşitli Reynolds sayıları ve aralık
ve Mondal	iki eşit izotermal kare silindir	değerleri için yapılan hesaplamalar
(2012)	etrafındaki akış ve 1s1 transferi	sonucunda, sürüklenme ve kaldırma
	karakteristiklerine olan etkilerini	katsayılarına olan etkileri
	numerik olarak sonlu elemanlar	incelenmiştir.
	yöntemiyle incelemişlerdir.	-Strauhal sayısı ve Nulsselt sayıları
	-Silindirler arasındaki mesafe	gibi küresel akış ve ısı transferi
	karenin dört katı (GAP=4d)	değerleri çeşitli Reynolds sayıları ve
	olacak şekilde ele almışlardır.	aralık değerleri için hesaplanıp
	-İki farklı senaryo üzerinde	tartışılmıştır.
	çalışma yapmışlardır.(β=0,05 ve	
	β=0,5)	
Wang ve	-Geometrik parametrelerin	-Su viskozitesinin sıcaklıkla değişimi
ark.	dikdörtgen, ikizkenar yamuk ve	dikkate alındığında, sayısal sonuçlar
(2016)	üçgen şekilli mikro kanal ısı	ile deneysel veriler arasında iyi bir
	alıcılarının akış ve ısı transfer	uyum olduğu saptanmıştır.
	özellikleri üzerindeki etkisini	-Dikdörtgen mikro kanal için 8,904–
	araştırmak için sayısal	11,442 arasında en boy oranıyla en iyi
	simülasyonlar yapılmıştır.	performansa ulaşıldığı görülmüştür.
		-Dikdörtgen, üçgen ve ikizkenar
		yamuk kesitli mikro kanalların kanal
		sayısı, kesit alanı ve hidrolik çapı
		sırasıyla aynı değerlere sahip
		olduğunda, akış ve ısı transfer
		karakteristikleri farklıdır.
		-Dikdörtgen mikro kanal en düşük
		termal dirence, ardından ikizkenar
		yamuk ve üçgen mikro kanallarda
		oldu saptanmıştır.

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Kılıç ve	-Isı akısı yüksek olan bir yüzeyde	-Yerel Nu sayısı L/D _h =1,4 olduğunda	
Başkaya	1s1 transferinin, akışkan jet ve	maksimum olmuştur.	
(2017)	farklı kesitli yönlendiriciler	-Üçgen akış yönlendirici	
	kullanılarak iyileştirilmesi	kullanıldığında ortalama Nu sayısı en	
	üzerinde sayısal çalışmalar	yüksek değerine ulaşmıştır.	
	yapılmıştır.	-Reynolds sayısının artması ile ısı	
	-Reynolds sayısı 8000-43000,	transferinde artış gözlenmiştir.	
	akış yönlendiricinin jet	-Çarpan akışkan jet birlikte farklı	
	merkezine olan mesafesi nozul	geometrilerde kullanılan akış	
	hidrolik çapa oranı (L/D _h) 1,3-2,0	yönlendiricilerinin hedef plaka	
	aralığında alınarak sayısal olarak	yüzeyinde sıcaklığın azaldığı, akış	
	incelenmiştir.	yönlendiricinin kullanılmaması	
		durumuna göre 1s1 transferinde %28'e	
		kadar bir artış olduğu görülmüştür.	
		-Üçgen akış yönlendiricinin; kare	
		kesitli yönlendiriciye göre %7,	
		silindir kesitli yönlendiriciye göre	
		%12 ve akış yönlendirici olmaması	
		durumuna göre %28 oranlarında	
		ortalama Nu sayısında artış	
		gözlenmiştir.	
Lak ve	-Dairesel eğik bir jet kullanılarak	-Jetin durma noktası farklı açılar için	
ark.	bir yüzey üzerindeki	aynı değildir ve $\alpha=90^\circ$ durumunda	
(2019)	hidrodinamik ve 1s1 transferi	durma noktası tam plakanın ortasıdır.	
	özellikleri PHOENICS sayısal	Ancak, açının azalması durma	
	akışkanlar dinamiği programı ile	noktasını plakanın sağına doğru	
	hesaplanarak sayısal olarak	kaydırmaktadır.	
	incelemişlerdir.		

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

Lak ve	- Jet açıları (45°<α<90°), nozul-	-Açılı durumlarda durma noktası	
ark.	plaka arası mesafe (2 <h d<8)="" td="" ve<=""><td>merkezden sağa doğru kaymakta ve</td></h>	merkezden sağa doğru kaymakta ve	
(2019)	Re sayısı ise (1500 <re<30000)< td=""><td>açıya göre durma noktası</td></re<30000)<>	açıya göre durma noktası	
	aralıklarında modellenmiştir.	değişmektedir. O noktada Nu sayısı	
	-Çalışmada bütün parametreler	ve 1s1 transferi maksimuma ulaştığı	
	için jetin farklı açılarında	gözlemlenmiştir.	
	irdelenmiştir.	-Bütün H/D, Re sayıları için jet açısı	
		azaldıkça ısı transferi azalmaktadır.	

Çizelge 2.1. Bloklu yüzeyler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalar (devam)

2.2. Kuramsal Temeller

Elektronik cihazların soğutulması işlemi, ısı transferi ortamı ve mekanizmasına göre Şekil 2.1'de sınıflandırılmıştır.

Şekil 2.1. Elektronik sistemlerin soğutulması

Elektronik elemanların ısıl açıdan kontrolünün ana hedefi, eleman sıcaklığının belirlenen sınırlar içerisinde tutabilmektir. Çalışma sıcaklığının limitleri aşması, performansın azalmasına ve mantıksal hataların oluşmasına neden olur. Arzu edilmeyen bu çalışma ortamının oluşmasını önlemek için uygun bir soğutma metodu kullanılmalıdır. Şekil 2.1'de görüleceği üzere, elektronik elemanların soğutulmasında değişik metotlar ve değişik soğutucu akışkanlar kullanılabilmektedir. Bu çalışmada, zorlanmış taşınım esaslı

ve akışkan olarak havanın kullanıldığı soğutma yöntemi incelenmiştir. Bu yöntem en yaygın olarak kullanılan soğutma metodudur. Çünkü hava istenilen miktarda atmosferde mevcuttur. Ayrıca, tasarım ve bakım kolaylığı, düşük fiyatı ve yüksek güvenirliğini havayı iyi bir seçenek haline getirmektedir.

Elektronik ekipmanlar mekanik herhangi bir eleman içermediklerinden sürtünme gibi olumsuz mekanik etkilere sahip değillerdir. Bundan dolayı, oluşan arızalar yüksek sıcaklıklardan ötürü olmaktadır. Oluşan muhtemel arızaların nedenlerinin yüzeysel dağılımları Şekil 2.2'de görülmektedir.

Şekil 2.2. Elektronik cihazlarda oluşan arızaların ana nedenleri

Sıcaklıktaki artışın, hata oranını nasıl arttırdığı Şekil 2.3'de gösterilmektedir. Etkin bir soğutma elektronik sistemlerin sağlıklı bir şekilde çalışabilmesi açısından önemlidir.

Şekil 2.3. Sıcaklığa bağlı olarak hata oranının değişimi (Çengel 2003)

Elektronik sistemlerin ısıl tasarımı, ısı transferinin uygulama alanlarından birisi olup, incelemek üzere alınan sistem tek bir yongadan (chip) oluşabileceği gibi birden fazla yongadan da oluşabilir. Her iki durumda da yonga veya yongalar baskı devre üzerine, baskı devre ile aynı hizada olacak şekilde ya da baskı devre üzerinde çıkıntı oluşturacak sekilde monte edilebilirler. Buradan hareketle, gerçek sisteme benzer olarak, fiziksel sistemdeki yongaları simüle eden bloklar, düzlem levha üzerinde modellenebilirler. Böylece birer ısı kaynağı olan ve levhalardan biri üzerine monte edilmiş bloklar için, iki paralel levha arasındaki akış halinde ısı transferi analizi yapılabilir. Bloklarda ve blokların monte edildiği levhada iletimle olan 1sı transferi önemli ise analizde bu etkinin de de ilave edilmesi gerekmekte ve o zaman bu özel ısı transferi analizi eşlenik ısı transferi analizi olarak adlandırılmaktadır. Çünkü blokları da üretilen ısının bir bölümü, taşınım yanında iletimle çekilmektedir. Birinci durumda ısıtılmış bloklardan olan ısı kaybı sadece soğutucu akışkanı taşınımla, ancak monte edildiği levhaya iletim ile olmaktadır. Bundan dolayı elektronik devreler tasarlanırken devrelerle birlikte, bu devrelerin yapıldığı malzemeler ve monte edildiği plakaların yapıldığı malzemeler de önem kazanmaktadır. Böylece daha önce elektronik imalatında kullanılmayan malzeme ve metotlar elektronik sistemlerin soğutulmaları önem kazandıkça birer birer bu sahaya girmektedir (" ve ark. 2004).

Günümüzde özellikle tüketici elektroniği ne yönelik birçok uygulamada çok yongalı elektronik sistemler yaygın olarak kullanılmaktadır. Ayrıca çok fazla rekabetin olduğu bu alanda gerek tek yongalı gerekse çok yongalı sistemlerin ısıl tasarımında Hesaplamalı Akışkanlar Dinamiği (HAD) kullanımında 'virtual prototyping' tasarım mantığı çerçevesinde artmaktadır (Etemoğlu ve ark. 2004).

Yonga, beklenmedik çevresel etkilerden hassas devreyi korumak için, plastik, seramikten yapılmış katmandan veya taşıyıcı ile muhafaza edilir. Yonga bir bağ ile taşıyıcı içerisinde taban yüzeyine bağlanır. Şekil 2.4'de bir yonga taşıyıcısı görülmektedir. Yongayı, termal genleşmeden dolayı meydana gelecek gerilimleri önlemek için silikonun ısıl genleşme katsayısına yakın bakır alaşımından meydana gelmiş levhaya yapıştırılır (Şen ve ark. 2008).

Şekil 2.4. Yonga taşıyıcısı (Çengel 2003)

Yongada oluşan ısıyı taşıyıcıya atmak ilk adım olduğundan, elektronik elemanların ısıl konforu için taşıyıcı tasarımı ilk seviyedir. Üretilen ısı, yongadan taşıyıcıya iletim, taşının ve radyasyonla atılabilir. Fakat taşıyıcılar tasarlanırken ısıl yönünden çok elektriksel yönü göz önünde bulundurulmaktadır. Mesela taşıyıcının boşlukları, ısıl iletimi çok kötü olan gazla doldurulur. Bu nedenle yonga ile taşıyıcı yüzeyi arasında büyük bir ısıl direnç oluşur. Bu dirence, junction- taşıyıcı direnci denir. Bu durumda büyük bir sıcaklık farkı oluşur. Bu direnç yonga ve taşıyıcının geometrisine ve boyutuna bağlıdır.

3. MATERYAL ve YÖNTEM

Bu çalışmada, farklı geometrik kesitli bloklu yüzeylerden akışlar, hesaplamalı akışkanlar dinamiği (HAD) teknolojisi kullanılarak analizler yapılmıştır. Sistem kabulleri akışın sıkıştırılamaz, iki boyutlu ve sürekli rejimde olduğu şeklindedir.

3.1. Ansys-Fluent Hakkında

Fluent sonlu hacimler yöntemini kullanan bir hesaplamalı akışkanlar dinamiği (HAD) yazılımıdır. 1983 ten bu yana dünya çapında birçok endüstri dalında kullanılan ve günden güne gelişerek tüm dünyadaki HAD piyasasında en çok kullanılan yazılım durumuna gelen Fluent, en ileri teknolojiye sahip ticari HAD yazılımı olarak kullanıcılarının en zor problemlerine kolay ve kısa sürede elde edilen çözümler sunmaktadır.

Fluent, genel amaçlı bir HAD yazılımı olarak, otomotiv endüstrisi, havacılık endüstrisi, beyaz eşya endüstrisi, turbo makine (fanlar, kompresörler, pompalar, türbinler v.b.) endüstrisi, kimya endüstrisi, yiyecek endüstrisi gibi birbirinden farklı birçok endüstriye ait akışkanlar mekaniği ve ısı transferi problemlerinin çözümünde kullanılabilir. Bu özelliği sayesinde kullanıcısına birbirinden farklı birçok probleme aynı ara yüzü kullanarak çözüm alma olanağı sağlar.

Kolay kullanımı ile Fluent, ürün performansını ürün henüz tasarım aşamasındayken ölçme, performansı düşüren etkenleri detaylı bir şekilde tespit ederek yine bilgisayar ortamında giderme ve piyasaya iyileştirme işlemleri tamamlanmış son ürünün verilmesi sağlayarak kullanıcısının zorlu rekabet şartlarında emsallerinden bir adım önde olmasına katkıda bulunur.

Fluent, sahip olduğu ileri çözücü teknolojisi ve bünyesinde barındırdığı değişik fiziksel modeller sayesinde laminer, geçişsel ve türbülanslı akışlara, iletim, taşınım ve radyasyon ile ısı geçişini içeren problemlere, kimyasal tepkimeleri içeren problemlere, yakıt pilleri, akustik, akış kaynaklı gürültü, çok fazlı akışları içeren problemlere hızlı ve güvenilir çözümler üreterek, AR-GE bölümlerinin tasarım esnasındaki en güvenilir aracı olmaya adaydır.

Fluent sıkıştırılamaz (düşük sabsonik), orta sıkıştırılabilir (transonik) ve yüksek sıkıştırılabilir (süpersonik ve hipersonik) akışlar için hesaplamalı akışkanlar dinamiği çözücüsüdür. Yakınsamayı hızlandıran çoklu ağ metoduyla beraber çoklu çözücü seçenekleri ile Fluent geniş hız rejimleri aralıklarında optimum çözüm etkinliği ve hassasiyeti getirir. Fluent'deki fiziksel modellerin zenginliği, laminer, geçiş ve türbülanslı akışların, ısı transferinin, kimyasal tepkimelerin, çokfazlı akışların ve diğer olguların sayısal ağ esnekliği ve çözüm tabanlı ağ uyarlaması ile hassas çözülmesine olanak sağlar.

3.2. Hesaplamalı Akışkanlar Dinamiği

Genel olarak hesaplamalı akışkanlar dinamiği, her türlü akışkan ve akışının değişik koşullardaki analizini yapmaya yarayan bir yöntemdir. Bu yöntemde temel olarak üç ana denklem (süreklilik, momentum ve enerji denklemleri) esas alınır ve bu denklemler sayısal çözülerek akış içindeki basınç, hız ve sıcaklık dağılımları ve bu parametrelere bağlı olarak birçok veriye ulaşılır. Günümüzde hesaplamalı akışkanlar dinamiği araştırma geliştirme ve ürün tasarımında yaygın olarak kullanılmaktadır. Hesaplamalı akışkanlar dinamiği kullanılarak bir uçak kanadının üzerindeki basınçlar, bir yeraltı rezervuarının sıcaklık dağılımı, bir ortamdaki hava akımı dağılımı veya hareketli bir arabanın etrafındaki hava hızı gibi akış ile ilgili birçok parametre bulunabilir. Son yıllardaki hesaplamalı akışkanlar dinamiği teorisi ve bilgisayar yazılımlarındaki gelişmeler yüksek türbülanslı akışların ve dinamik sistemlerin nümerik olarak incelenmesine ve sanal ortamda simüle edilmesine olanak sağlamıştır. Ayrıca, tek fazlı akışların yanında çok fazlı akışlar da artık çözülebilir hale gelmiştir.

3.2.1. Akış analizi için korunum denklemleri

Sürekli iki-boyutlu, laminer akışı ifade eden denklemler kartezyen koordinatlarda aşağıdaki gibidir.

Süreklilik denklemi;

$$\frac{\partial(\rho u)}{\partial x} + \frac{\partial(\rho v)}{\partial y} = 0 \tag{3.1}$$

Süreklilik veya kütlenin korunumu kanunu olarak bilinen bu denklem, bir kontrol hacmine giren ve çıkan kütlenin toplamının sıfır olması şeklinde ifade edilir. Burada u; x yönündeki hız bileşeni v; y ekseni yönündeki hız bileşenidir. Sıkıştırılamaz bir akış için(ρ =sabit) bu değer basitleşir ve sürekli rejimde sabit özellikli, iki boyutlu ve sıkıştırılamaz akış için süreklilik denklemi şu şekilde yazılır:

$$\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} = 0 \tag{3.2}$$

Momentum denklemleri;

x - yönünde;

$$\rho(u\frac{\partial u}{\partial x} + v\frac{\partial u}{\partial y}) = f_x - \frac{\partial P}{\partial x} + \mu(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2})$$
(3.3)

y - yönünde;

$$\rho(u\frac{\partial v}{\partial x} + v\frac{\partial v}{\partial y}) = f_y - \frac{\partial P}{\partial y} + \mu(\frac{\partial^2 v}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial y^2})$$
(3.4)

Momentum denklemleri, Navier-Stokes denklemleri olarak da bilinir. Momentum denklemleri akış alanında Newton'un ikinci kanununun uygulanmasıyla bulunur. Bu kanuna göre, bir cisme etki eden kuvvetlerin toplamı, cismin kütlesi ile ivmesi çarpımına eşittir. Bir akış alanında bunlar incelendiğinde, akışkan kütlesine etki eden iç ve dış kuvvetler vardır. Dış kuvvetler olarak elektrik alan, yer çekimi ve manyetik alan örnek gösterilebilir. İç kuvvetler ise normal ve kayma girmeleri sonucunda ortaya çıkan kuvvetlerdir. Eşitlik sırası ile x ve y yönündeki momentum denklemlerinin göstermektedir. Bu eşitliklerin, fiziksel anlamı tartışılacak olursa, eşitliğin sol tarafındaki terim atalet kuvvetlerini, sağ tarafındaki ilk terim dış kuvvetleri, ikinci terim basınç kuvvetlerini, son terim de viskoz kuvvetleri göstermektedir.

Enerji denklemi;

$$\rho c_p \left(u \frac{\partial T}{\partial x} + \nu \frac{\partial T}{\partial y} \right) = k \left(\frac{\partial^2 T}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 T}{\partial y^2} \right) + q_v$$
(3.5)

Sol taraftaki terim, taşınım, sağ taraftaki ilk terim iletim ve ikinci terim ise sürtünme nedeniyle açığa çıkan enerji gösterir. Akış hızı çok küçük olduğundan sürtünme nedeniyle açığa çıkan enerji ihmal edilebilir.

3.2.2. Yaklaşık yöntemler

Laminer akışlar için düz yüzeylerde, iki boyutlu, sıfır basınç gradyanında ve sürekli rejimde momentum denklemlerini Blasius sayısal olarak çalışmış ve sınır tabaka gelişimini eşitliklerle ifade etmiştir. Momentum denkleminin çözümünü süreklilik şartını sağlayacak bir akım fonksiyonu ψ olarak aşağıdaki eşitlikler gibi tanımlanır.

$$u = \frac{\partial \psi}{\partial y} \tag{3.6}$$

$$v = -\frac{\partial \psi}{\partial x} \tag{3.7}$$

Bu denklemlere aşağıdaki iki yeni değişkenin ilave edilmesiyle

$$\eta = y \sqrt{\frac{U}{vx}} \tag{3.8}$$

$$f = \frac{\psi}{U\sqrt{\frac{\nu x}{U}}} \tag{3.9}$$

Bu denklem adi diferansiyel denkleme dönüşür ve η ile tanımlanan hız profili x ve y'nin fonksiyonu olduğuna göre u ve v hızları aşağıdaki denklemler gibi ifade edilirler.

$$u = U \frac{df}{d\eta} \tag{3.10}$$

$$v = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{\nu U}{x}} (\eta \frac{df}{d\eta} - I)$$
(3.11)

$\eta = y \sqrt{\frac{u}{vx}}$	f	$\frac{df}{d\eta} = \frac{u}{U}$	$rac{d^2f}{d\eta^2}$
0	0	0	0,332
0,2	0,0066	0,0664	0,3319
0,4	0,0266	0,0132	0,323
1	0,166	0,329	0,317
1,6	0,420	0,517	0,297
2	0,650	0,630	0,267
2,4	0,922	0,729	0,228
2,8	1,231	0,812	0,184
3,2	1,569	0,876	0,139
4	2,306	0,956	0,064
4,4	2,692	0,976	0,039
4,8	3,085	0,988	0,022
5	3,283	0,991	0,016
6	4,280	0,999	0,002
7	5,279	1	0

Çizelge 3.1. Blasius hız profili değerleri

Çizelge 3.1'de n'nın fonksiyonu olarak hız dağılımı ve ona bağlı diğer değerler verilmiştir.

Momentum integral denklemleriyle sınır tabaka sınır tabaka parametrelerini incelersek Polhausen, uygun bir hız profili kullanarak yaptığı çalışmalarda basınç gradyanı parametresini Eşitlik 3.8'de λ olarak tanımlamıştır. -12 $\leq \lambda \leq$ 12 aralığında olmak üzere yer değiştirme ve momentum kalınlıklarını aşağıdaki eşitliklerde tanımlamıştır.

$$k = \frac{\delta^2}{\nu} \frac{dU}{dx} \tag{3.12}$$

$$\delta^* = \delta \left(\frac{3}{10} - \frac{\lambda}{120} \right) \tag{3.13}$$

$$\theta = \frac{\delta}{63} \left(\frac{37}{5} - \frac{\lambda}{15} - \frac{\lambda^2}{144} \right) \tag{3.14}$$

Polhausen laminer akıştaısı transferi analizi için hız sıcaklık profillerinin analitik çözümüyle elde edilen ve Stanton sayısı değişimini ifade eden eşitlik aşağıda verilmiştir. Sabit yüzey sıcaklığında B sabiti 0,332 alınmıştır. Yaptığım çalışmada nümerik çözümlerle analitik çözümleri karşılaştırmak için bu denklemden faydalanılmıştır.
$$St_x = BRe_x^{-0.5} Pr^{-0.666} \left[1 - (x_1/x)^{0.75} \right]^{-0.333}$$
(3.15)

Zorlanmış akış için Stanton sayısı aşağıdaki bulunur.

$$Pr = \frac{\mu C_p}{k} = \frac{\nu}{\alpha} = \frac{Momentum \, difuzyonu}{Isul \, difuzyon}$$
(3.16)

$$Nu = \frac{hL}{k} = \frac{Ak_{1}skanın taşınım ile aktardığı ısı}{Ak_{1}skanın iletim ile aktardığı ısı}$$
(3.17)

$$Re = \frac{\rho VL}{\mu} = \frac{VL}{\nu} = \frac{Atalet \, kuvvetleri}{Viskoz \, kuvvetler}$$
(3.18)

$$St = \frac{Nu}{RePr} = \frac{\frac{hL}{k}}{\frac{\rho VL}{\mu} \frac{\mu Cp}{k}} = \frac{h}{\rho V C_p}$$
(3.19)

3.3. Ayrılmış Akışlar ve Blok Geometrileri

Ardışık bloklar üzerinden akıştaki akış alanı, vortekslerden kaynaklanan ölü bölgeler ve akış ayrılmasından dolayı çok karmaşık bir yapıya sahiptir. Blokların varlığından dolayı akış çizgileri bozulur, akış yüzeyden ayrılır ve tekrar birleşir. Yeniden birleşmeyle birlikte ayrılmış akışın varlığı sürekli rejimden sapmaya, basınç salınımlarına, titreşim ve gürültüye sebep olurken aynı zamanda akışkanın karışmasını sağlayarak ısı ve kütle transferini arttırdıkları için tercih edilirler. Yapay olarak bloklarla oluşturulan bu yüzey pürüzlülüğü, akışın rahatsız edilmesiyle türbülans karışımını arttırarak, ısıl sınır tabakayı kırarak ve ısı transfer yüzey alanını arttırarak ısı transferini arttırır. Bu durum dirençteki istenmeyen artışı da beraberinde getirir. Isı transferindeki artış, basınç düşümündeki artışla birlikte olur ki ısı transfer artışından kaynaklanan enerji kazancını, bu basınç düşümündeki artış yok edebilir. Bu nedenle bloklarla pürüzlendirilmiş yüzeyin şekli ısıl performans analizi yapılarak optimize edilmelidir.

Arka (geri) basamak, ön (ileri) basamak ve boşluk geometrileri gibi basit iki boyutlu geometriler üzerinden akışlar, akış ve ısı transferi analizi bakımından ayrı ayrı incelenebilecekleri gibi, tek blok üzerinden akış, çoklu bloklar üzerinden akış şeklinde de ele alınabilir. Bu çalışmada ardışık bloklu yüzeyler üzerinden akış incelendiğinden ayrılmış akışlar, blok geometrileri ve bu geometriler üzerinden akış bölgeleri sırasıyla incelenecektir.

3.3.1. Arka (geri) basamak akışı

Arka (geri) basamak akışında, sınır tabaka basamak kenarında yüzeyden koparak basamağın arkasındaki alt yüzeyle birleşir. Ayrılmış akış çizgisiyle basamak yüzeyi arasında Şekil 3.1'de görüldüğü gibi vorteks akışı oluşur.

3.3.2. Ön (ileri) basamak akışı

Ön (ileri) basamak akışında, Şekil 3.2'de görüldüğü gibi serbest kayma tabakası içinde, basamak üzerinde ve basamak ön yüzünde, yeniden birleşmede etkili olan ve akışa ters yönde hareket eden vorteksler oluşur. Serbest kayma tabakası, düşük hızlı akışkanla örtülen yeniden dolaşım kabarcığından bölünmüş akış çizgisiyle ayrılır. Bölünmüş akış çizgisinin altında ise bir yeniden birleşme bölgesi oluşur.

Şekil 3.2. Ön (ileri) basamak üzerinden akışın şematik gösterimi (Sherry 2009)

3.3.3. Boşluk akışı

Boşluk üzerinden akışta, sınır tabaka çukur ya da boşluğun kenarından itibaren ayrılır ve akış yönündeki karşı duvarda yeniden birleşir. Boşluk içinde arka basamak akışındaki gibi vorteks oluşur (Şekil 3.3).

Şekil 3.3. Dikdörtgen şeklindeki bir boşlukta akış bölgeleri (Aung 1983)

3.3.4. Tek blok üzerinden akış

İki paralel levha arasında alt yüzeye monte edilmiş blok üzerinden akışta iki farklı akış görülür (Şekil 3.4). Bloğun ön (ileri) kısmında ön basamak akışı, arka (geri) kısmında ise arka basamak akışıdır.

Şekil 3.4. Tek blok üzerindeki akış bölgeleri

3.3.5. Ardışık bloklar üzerinden akış

İki paralel levha arasında alt yüzeye ardışık olarak yerleştirilmiş bloklar üzerinden akış analizinde ön (ileri) basamak akışı, boşluk akışı ve arka (geri) basamak akışı olmak üzere akış üç kısma ayrılabilir (Şekil 3.5). Bloklar tam gelişmiş akış bölgesinde olabileceği gibi gelişmekte olan akış bölgesinde de olabilir.

Şekil 3.5. Ardışık bloklar üzerindeki akış bölgeleri

Yüzeye monte edilmiş birden fazla blok üzerinden akış ve ısı transferi analizinde kullanılan geometri Şekil 3.6'da gösterilmiştir. Yüzeye monte edilmiş bloklar üzerinden akışta, akış ve ısı transferi analizi açısından, blok boyutları olarak en genel şekliyle Tropea ve Gackstatter (1985) tarafından incelenmiştir.

Şekil 3.6. Ardışık bloklu yüzeyin şematik gösterimi

$$\frac{h}{H}$$
 = Blok yüksekliğinin kanal yüksekliğine oranı (Blokaj oranı) (3.20)

$$\frac{w}{h} = \text{Blok uzunluğunun blok yüksekline oranı}$$
(3.21)

$$\frac{H}{H-h} = \text{Kanal genişleme alanı}$$
(3.22)

$$\frac{s}{w}$$
 = Bloklar arası mesafenin blok uzunluğuna oranı (3.23)

3.4. Analizlerde Kullanılan Geometriler ve Ölçüleri

İki paralel levhadan alttaki düzlem levha üzerine monte edilmiş farklı kesitlerdeki bloklar etrafındaki akış analiz edilmiştir. Şekil 3.7., Şekil 3.8., Şekil 3.9. ve Şekil 3.10'da ısı transferi analizinde kullanılan geometrik büyüklükler görülmektedir. Geometride verilen uzunluklar mm cinsinden verilmiştir.

Şekil 3.7. Dikdörtgen kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri

H= 25,4 mm, w= 12,7 mm, s= 12,7 mm, h= 6,35 mm

$$\frac{h}{H} = 0,25$$
 (3.24)

$$\frac{w}{h} = 2 \tag{3.25}$$

$$\frac{H}{H-h} = 1,333$$
 (3.26)

$$\frac{s}{w} = 1 \tag{3.27}$$

Şekil 3.8. İkizkenar yamuk kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri

H= 25,4 mm, w= 15,76 mm, s= 12,7 mm, h= 6,82 mm

$$\frac{h}{H} = 0,26$$
 (3.28)

$$\frac{w}{h} = 2,3 \tag{3.29}$$

$$\frac{H}{H-h} = 1,36$$
 (3.30)

$$\frac{s}{w} = 0,80$$
 (3.31)

Şekil 3.9. İkizkenar üçgen kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri

H= 25,4 mm, w= 17,96 mm, s= 12,7 mm, h= 8,98 mm

$$\frac{h}{H} = 0.35$$
 (3.32)

$$\frac{w}{h} = 2 \tag{3.33}$$

$$\frac{H}{H-h} = 1,54$$
 (3.34)

$$\frac{s}{w} = 0,70$$
 (3.35)

Şekil 3.10. Yarım daire kesitli, beş bloklu geometri ve ölçüleri

H= 25,4 mm, w= 14,33 mm, s= 12,7 mm, h= 7,165 mm

$$\frac{h}{H} = 0,28$$
 (3.36)

$$\frac{w}{h} = 2 \tag{3.37}$$

$$\frac{H}{H-h} = 1,39$$
 (3.38)

$$\frac{s}{w} = 0,88$$
 (3.39)

3.5. Sınır Şartlarının Tanımlanması

ANSYS-FLUENT programında yapılacak hesaplama ve analizler için belirlenen sınır şartları aşağıda ifade edilmiştir:

Bütün geometriler için giriş hızı ve kinematik viskozite;

$$T_g = T_\infty = 293,15$$
 K, $\nu = 15,27.10^{-6}$ m²/s

Reynolds sayılarına göre hız değerlerinin bulunması;

Re = 50 için
$$Re = \frac{u_0 \cdot H}{v} \Leftrightarrow u_0 = \frac{Re \cdot v}{H} = \frac{(50)(15,27.10^{-6})\frac{m^2}{s}}{0,0254 m} = u_0 \cong 0,030 \text{ m/s}$$
 (3.40)

Re = 200 için
$$Re = \frac{u_0 \cdot H}{v} \Leftrightarrow u_0 = \frac{Re \cdot v}{H} = \frac{(200)(15,27.10^{-6})\frac{m^2}{s}}{0,0254 m} = u_0 \cong 0,12 \text{ m/s}$$
 (3.41)

Bütün geometriler için blok yüzey sıcaklıkları;

 $T_{y1} = 303,15 \text{ K}, T_{y2} = 313,15 \text{ K}, T_{y3} = 333,15 \text{ K}$

Referans sıcaklıklarının hesaplanması;

$$T_{refl} = \frac{T_g + T_y}{2} = \frac{293,15 + 303,15}{2} = 298,15 K$$
(3.42)

$$T_{ref2} = \frac{T_g + T_{y2}}{2} = \frac{293,15 + 313,15}{2} = 303,15 K$$
(3.43)

$$T_{ref3} = \frac{T_g + T_{y3}}{2} = \frac{293,15 + 333,15}{2} = 313,15 K$$
(3.44)

3.6. Ağ Yapısı

Şekil 3.11, Şekil 3.12, Şekil 3.13 ve Şekil 3.14'de Ansys Meshing yardımı ile oluşturulan farkı kesitlerdeki geometriler için akış alanına ait ağ yapısı gösterilmiştir. Şekillerden de görüldüğü gibi, ağ yapısı akış alanın girişinden bloklara doğru, çıkış yüzeyinden bloklara doğru ve blokların etrafında sıklaşmaktadır. Bunun nedeni de bloklara yakın bölgelerde çözümlemelerin çoğaltılması ile daha doğru sonuçlara ulaşmaktır. Bu şekilde bazı bölgelerde sık bazı bölgelerde seyrek ağ yapısı oluşturmak, analizlerin daha kısa sürede yapılması için avantaj sağlamaktadır.

Şekil 3.11. Dikdörtgen kesitli modelin ağ yapısı (35495 Eleman, 36397 nod)

Şekil 3.12. İkizkenar yamuk kesitli modelin ağ yapısı (66522 Eleman, 67587 nod)

Şekil 3.13. İkizkenar üçgen kesitli modelin ağ yapısı (52217 Eleman, 53346 nod)

Şekil 3.14. Yarım daire kesitli modelin ağ yapısı(52023 Eleman, 53410 nod)

4. BULGULAR ve TARTIŞMA

Bu bölümde, bloklu yüzeyler ve düz yüzeyler üzerinde laminer akışta hız ve ısı transferi parametreleri incelenmiştir. Materyal ve yöntem kısmında sınır şartları ve geometrik ölçüleri verilen bloklu yüzeylerde, laminer akışta sonlu elemanlar yöntemi ile çalışan Ansys-Fluent programı yardımıyla sayısal çözümlemeler yapılmıştır.

Beş yongalı elektronik sistemlerin iki boyutlu modellerinin analizleri yapılırken dikdörtgen kesitli, ikizkenar yamuk, ikizkenar üçgen ve yarım daire kesitli olmak üzere 3 farklı sıcaklık ve 2 farklı Reynolds değerlerinde toplamda 24 adet analiz yapılmıştır. Analizlerin sonunda her bir analiz için sıcaklık dağılımı ve hız dağılımı elde edilmiştir.

Blokların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılarak ilgili grafikler çizilmiştir. Grafikler farklı kesitlerdeki geometriler için ayrı ayrı çizilip değişen sıcaklık ve Reynolds değerleri ele alınarak karşılaştırmalar yapılmıştır.

Aşağıda analizler sonucunda elde edilen sıcaklık dağılımları ve hız dağılımları (vektörel ve akış çizgileri halinde) gösterilmiştir.

4.1. Dikdörtgen Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve Stanton Sayısındaki Değişimler

Sınır şartları $T_y = 303,15$ K, $T_{ref} = 298,15$ K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.1):

Şekil 4.1. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.2):

Şekil 4.2. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

[Pa] [K] B A elocity [m s^-1] [m s^-1] Vector 1 Streamline 030 OAA es. L D Ė

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.3):

Şekil 4.3. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.4'de grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.4. Dikdörtgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

Dikdörtgen kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,03 m/s (Re 50) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.4'de karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.4'den de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.4'de görüldüğü üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir. Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.5):

Şekil 4.5. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.6):

Şekil 4.6. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Pressure [Pa [K] 1. B A Velocity Streamline 1 Velocity Vector 1 [m s^-1] [m s^-1] 110 174 232 10 23 1 Ċ D [m s^1] 000 E

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.7):

Şekil 4.7. Dikdörtgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır. Ancak Re 200 ile yapılan analizler Re 50 ile yapılan analizlere göre son yonganın arkasında oluşan vorteksler uzamıştır.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.8'de grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.8. Dikdörtgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 200'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

Dikdörtgen kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,12 m/s (Re 200) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.8'de karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.8'den de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.8'de görüldüğü üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Re 50 deki çözümle karşılaştırıldığında Stanton sayılarındaki azalma net bir şekilde görülmektedir. Stanton sayısındaki bu azalma yongalar üzerinden olan ısı transferini de azaltmaktadır.

4.2. İkizkenar Yamuk Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve Stanton Sayısındaki Değişimler

Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.9):

Şekil 4.9. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Pressure [Pa] [K] Ŀ L B A Velocity Vector 1 Velocity Streamline 1 [m s^-1] [m s^-1] 0000 0.045 0.015 ONE OA |∙ C D [m s^-1] 05 Ē

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.10):

Şekil 4.10. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.11):

Şekil 4.11. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.12'de grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.12. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

İkizkenar yamuk kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,03 m/s (Re 50) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.12'de karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.12'den de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.12'deki grafikten anlaşılacağı üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Şekil 4.12'deki grafikten de görüldüğü üzere aynı Reynolds sayılarında ikizkenar yamuk kesitli geometrik modeldeki Stanton sayısı dikdörtgen kesitli geometrik modele göre, her yonganın yüzeyinde daha büyük olduğu anlaşılmaktadır. Bu da bize ısı transferinin yamuk kesitli modelde daha iyi olduğunu göstermektedir.

Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.13):

Şekil 4.13. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

[Pa] [K] A B Velocity Vector 1 Velocity Streamline 1 [m s^-1] [m s^-1] 0.118 0.1.18 0.11 000 N1 23 23 D Velocity Im sA-1 E

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.14):

Şekil 4.14. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.15):

Şekil 4.15. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır. Ancak Re 200 ile yapılan analizler Re 50 ile yapılan analizlere göre son yonganın arkasında oluşan vorteksler uzamıştır. Sıcaklık ve hız dağılımları değişmiştir.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.16'da grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.16. İkizkenar yamuk kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 200'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

İkizkenar yamuk kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,12 m/s (Re 200) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.16'da karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.16'dan de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.16'da görüldüğü üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Re 50 deki çözümle karşılaştırıldığında Stanton sayılarındaki azalma net bir şekilde görülmektedir. Stanton sayısındaki bu azalma yongalar üzerinden olan ısı transferini de azaltmaktadır.

Şekil 4.16'daki grafikten de görüldüğü üzere aynı Reynolds sayılarında ikizkenar yamuk kesitli geometrik modeldeki Stanton sayısı dikdörtgen kesitli geometrik modele göre, her yonganın yüzeyinde daha büyük olduğu anlaşılmaktadır. Bu da bize ısı transferinin yamuk kesitli modelde daha iyi olduğunu göstermektedir.

4.3. İkizkenar Üçgen Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve Stanton Sayısındaki Değişimler

Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.17):

Şekil 4.17. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.18):

Şekil 4.18. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

[Pa] Pressure Temperature [K] 0000000000000000 Ŀ A B Velocity Vector 1 [m s^-1] [m s^-1] D [m s^-1] [∙ E

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.19):

Şekil 4.19. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.20'de grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.20. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

İkizkenar üçgen kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,03 m/s (Re 50) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.20'de karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.20'den de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.20'deki grafikten anlaşılacağı üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Şekil 4.20'deki grafikten de görüldüğü üzere aynı Reynolds sayılarında ikizkenar üçgen kesitli geometrik modeldeki Stanton sayısı dikdörtgen kesitli ve ikizkenar yamuk kesitli geometrik modellere göre, her yonganın yüzeyinde daha büyük olduğu anlaşılmaktadır. Bu da bize ısı transferinin üçgen kesitli modelde daha iyi olduğunu göstermektedir.

Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.21):

Şekil 4.21. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.22):

Şekil 4.22. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.23):

Şekil 4.23. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır. Ancak Re 200 ile yapılan analizler Re 50 ile yapılan analizlere göre son yonganın arkasında oluşan vorteksler uzamıştır. Sıcaklık ve hız dağılımları değişmiştir.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.24'da grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.24. İkizkenar üçgen kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 200'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

İkizkenar üçgen kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,12 m/s (Re 200) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.24'da karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.24'dan de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.24'da görüldüğü üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Re 50 deki çözümle karşılaştırıldığında Stanton sayılarındaki azalma net bir şekilde görülmektedir. Stanton sayısındaki bu azalma yongalar üzerinden olan ısı transferini de azaltmaktadır.

Şekil 4.24'deki grafikten de görüldüğü üzere aynı Reynolds sayılarında ikizkenar üçgen kesitli geometrik modeldeki Stanton sayısı dikdörtgen kesitli ve ikizkenar yamuk kesitli geometrik modellere göre, her yonganın yüzeyinde daha büyük olduğu anlaşılmaktadır. Bu da bize diğer iki geometrik modele göre, üçgen kesitli modelin ısı transferinde daha iyi olduğunu göstermektedir.

4.4. Yarım Daire Kesitli Yongalar İçin Hız, Sıcaklık, Basınç Dağılımları ve Stanton Sayısındaki Değişimler

Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.25):

Şekil 4.25. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

[Pa] Pressure [K] Temperatur 000000000000000 Ŀ A B Velocity Vector 1 Velocity Streamlin [m s^-1] [m s^-1] Ċ D Velocity [m s^-1] Ē

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.26):

Şekil 4.26. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 50'deki çözüm için (Şekil 4.27):

Şekil 4.27. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333,15$ K, Re = 50'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.28'de grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.28. Yarım daire kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 50'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

Yarım daire kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U=0,03 m/s (Re 50) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.28'de karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.28'den de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.28'deki grafikten anlaşılacağı üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Şekil 4.28'deki grafikten de görüldüğü üzere aynı Reynolds sayılarında yarım daire kesitli geometrik modeldeki Stanton sayısı diğer geometrik modellere göre, her yonganın yüzeyinde daha küçük olduğu anlaşılmaktadır. Bu da bize ısı transferinin, diğer geometrik modellere göre daha kötü olduğunu göstermektedir.

Sınır şartları T_y = 303,15 K, T_{ref} = 298,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.29):

Şekil 4.29. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 303,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

[Pa] Pressure [K] 00000000000000 Ŀ A B Velocity Vector 1 Velocity Streamline 1 [m s^-1] [m s^-1] 0.17 0.11 000 O. Te 0.10 2º 0.05 D Velocity Stream [m s^-1] Ē

Sınır şartları T_y = 313,15 K, T_{ref} = 303,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.30):

Şekil 4.30. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 313,15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Sınır şartları T_y = 333,15 K, T_{ref} = 313,15 K ve Re = 200'deki çözüm için (Şekil 4.31):

Şekil 4.31. Yarım daire kesitli yongalarda hız, sıcaklık ve basınç dağılımları ($T_y = 333, 15$ K, Re = 200'deki çözüm) A) Basınç dağılımı B) Sıcaklık dağılımı C) Hız dağılımı (vektörel) D) Hız dağılımı (akış çizgileri) E) Son yonga (akış çizgileri)

Şekillerden de görüldüğü üzere yonganın ön bölgesinde ve boşluktaki akışta, akış durmaya zorlandığından buralarda hızın düştüğü basıncın ise yükseldiği görülmektedir. Blokaj etkisinden dolayı yongaların üst bölgesindeki akışkan hızı boşluktaki akışkan hızına göre bir miktar artmıştır. Şekillerde son yonganın arka bölgesinde ise ani kesit genişlemesi nedeniyle hızda bir düşüş gözlemlenmektedir. Ayrıca bu bölgede akış ayrılmasından dolayı vorteks oluşmuştur. Aynı Reynolds değerlerinde yapılan üç analizin hız dağılımlarında ve buna bağlı olarak oluşan vortekslerde gözle görülür bir değişim olmamıştır. Ancak Re 200 ile yapılan analizler Re 50 ile yapılan analizlere göre son yonganın arkasında oluşan vorteksler uzamıştır. Sıcaklık ve hız dağılımları değişmiştir.

Yongaların üzerlerinden veriler alınarak Stanton sayısının uzaklığa bağlı olarak değişimi düz yüzeylerdeki analiz sonuçları ve analitik çözüm sonuçları ile karşılaştırılması Şekil 4.32'de grafik üzerinden gösterilmiştir.

Şekil 4.32. Yarım daire kesitli yongalarda 30, 40, 60 °C'de Re 200'de Stanton sayılarının uzaklığa (x (m)) bağlı değişimi

Yarım daire kesitli geometrik model için; düz ve bloklu yüzeyler üzerinde U = 0,12 m/s (Re 200) akış hızında, farklı sıcaklık değerlerindeki Stanton sayısı Şekil 4.32'de karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.32'den de anlaşıldığı üzere Stanton sayısındaki değişim aynı Reynolds değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile belli bir oranda arttığı gözlenmektedir.

Şekil 4.32'de görüldüğü üzere düz (bloksuz) yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı uzaklığa bağlı olarak belli periyotlarla azalarak devam etmektedir. Düz yüzeylerde ve analitik çözümle elde edilen Stanton sayısı değişimi birbirine nerdeyse yakındır. Bu benzerlik bize sonlu elemanlar yöntemiyle yaptığımız analizlerin gerçeğe yakın olduğunu göstermektedir. Bloklu yüzeylerdeki Stanton sayısı, düz yüzeyinkilerden daha büyük olduğu görülmektedir.

Re 50 deki çözümle karşılaştırıldığında Stanton sayılarındaki azalma net bir şekilde görülmektedir. Stanton sayısındaki bu azalma yongalar üzerinden olan ısı transferini de azaltmaktadır.

Şekil 4.32'deki grafikten de görüldüğü üzere aynı Reynolds sayılarında yarım daire kesitli geometrik modeldeki Stanton sayısı diğer geometrik modellere göre, her yonganın yüzeyinde daha küçük olduğu anlaşılmaktadır. Bu da bize ısı transferinin, diğer geometrik modellere göre daha kötü olduğunu göstermektedir.

5. SONUÇ

Bu çalışmada, elektronik sistemlerin yüksek çalışma sıcaklıklarında oluşabilecek performans azalmalarını önleyebilmek için farklı geometrik yonga tasarımları üzerinde durularak analizler yapılmıştır.

Düz ve farkı kesitlerdeki (dikdörtgen, yamuk, üçken ve yarım daire) yongaların yüzeyleri üzerinden akışta, hız ve ısı transferi karakteristikleri $u_1 = 0,03$ m/s (Re 50) ve $u_2 = 0,12$ m/s (Re 200) akış hızına, 30 °C, 40 °C ve 60 °C sıcaklık değerlerine bağlı olarak incelenmiştir. Yongaların üzerinden olan akış, iki boyutlu çözüm ağı oluşturularak Ansys-Fluent programı ile çözdürülmüştür.

Analizler sonucunda elde edilen St sayıları farklı kesitlerdeki geometrik modellerin karşılaştırılmasında kullanılmıştır. St sayısı; geometrik modellere, yüzey sıcaklığına ve Re sayısına bağlı olarak değişmektedir. Analizler sonucunda elde edilen grafiklerden anlaşılacağı üzere Re sayısı artışı her geometrik modelde St sayısında azalmaya sebep olmuştur.

Farklı geometrideki yongalar üzerinde maksimum sıcaklıklar her bloğun üst yüzeyinde oluşmuştur. Maksimum ısı transferi ilk bloğun üst başlangıç köşesinde elde edilirken, minimum değer son bloğun arkasındaki yüzeyde elde edilmiştir. Bloklar arasındaki boşlukların ısı transfer değerleri blokların üst yüzeylerindeki değerlerden daha küçüktür. Bloklu yüzey 30 °C Re 50 deki çözümler için ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki ortalama St değerlerinden dikdörtgen, yamuk, üçgen ve yarım daire için sırasıyla %63, %65, %68 ve %61 daha büyüktür. Tüm blok yüksekliklerinde bloklu yüzeyler üzerindeki ısı transferi düz yüzeydekinden büyük çıkmıştır. Bloklu yüzey 30 °C Re 200 deki çözümler için ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre değerleri bloklu yüzeyler üzerindeki ısı transferi düz yüzeydekinden büyük çıkmıştır. Bloklu yüzey 30 °C Re 200 deki çözümler için ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki isı transferi düz yüzeydekinden büyük çıkmıştır. Bloklu yüzey 30 °C Re 200 deki çözümler için ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki ortalama St değerleri Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeyler üzerindeki ısı transferi düz yüzeydekinden büyüktür. Tüm blok yüksekliklerinde bloklu yüzeyler üzerindeki ısı transferi düz yüzeydekinden büyüktür. Tüm blok yüksekliklerinde bloklu yüzeyler üzerindeki ısı transferi düz yüzeydekinden büyük çıkmıştır. Lee ve Moneim (2001) tarafından bu artışın nedeni

laminer alt tabakanın engellenmesi ve bloklarla ısı transfer yüzey alanının arttırılmasıyla açıklanmıştır.

30 °C Re 50 deki çözümler için elde edilen sonuçlar, Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki akışta aynı hız ve uzaklıkta bulunan St değerleriyle karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmayla ilk bloğun üst ön yüzeyindeki St değeri düz yüzey değerinden, dikdörtgen, yamuk, üçgen ve yarım daire geometrileri için sırasıyla, %89, %90, %91 ve %82 daha fazladır. Son bloğun üst yüzeyindeki St değerleri düz yüzeyle karşılaştırıldığında, aynı sıralama için sırasıyla %87, %91 %94 ve %85 daha büyüktür. 30 °C Re 200 deki çözümler için elde edilen sonuçlar, Eşitlik 3.15'e göre analitik çözümle hesaplanan düz yüzeylerdeki akışta aynı hız ve uzaklıkta bulunan St değerleriyle karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmayla ilk bloğun üst ön yüzeyindeki St değeri düz yüzey değerinden, dikdörtgen, yamuk, üçgen ve yarım daire geometrileri için sırasıyla, %88, %90 %91 ve %82 daha fazladır. Son bloğun üst yüzeyindeki St değerleri düz yüzey değerinden, dikdörtgen, yamuk, üçgen ve yarım daire geometrileri için sırasıyla, %88, %90 %91 ve %82 daha fazladır. Son bloğun üst yüzeyindeki St değerleri düz yüzeyle karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmayla ilk bloğun üst göre yüzeyindeki St değerleri düz yüzeyle karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırayla ilk bloğun üst yüzeyindeki St değerleri düz yüzeyle karşılaştırıldığında, aynı sıralama için sırasıyla %80, %87, %94 ve %85 daha büyüktür. Bu karşılaştırmalardan anlaşılacağı üzere en yüksek St değeri üçgen kesitli geometrideki yongada en fazla olduğu anlaşılmaktadır.

St sayısındaki değişim aynı Re değerlerinde, yüzey sıcaklığının azalması ile ters orantılı olarak artış gözlenmektedir. St sayısındaki değişimler blok yüzeylerindeki ısı transferini etkilemektedir. En yüksek ısı transferi ilk bloğun önünde ve üstünde görülmektedir. Artan yatay mesafe (x) ile hem blok üst yüzeyinde hem de bloklar arasındaki boşluk yüzeylerinden olan ısı transferi azalmaktadır.

Geometrik modellerde; St sayısındaki değişimlere paralel olarak ısı transferi üçgen şeklindeki yonga modelinde en fazla olduğu tespit edilmiştir. Bu sayede elektronik sistemlerin tasarımında üçgen şeklindeki yongalar kullanıldığında diğer geometrik modellere kıyasla yüksek çalışma sıcaklıklarında oluşabilecek hata ve performans azalmalarının önüne geçileceği görülmüştür.

KAYNAKLAR

Aung, W. 1983. An Interferometric Investigation of Separated Forced Convection in Laminar Flow Past Cavities. *Journal of Heat Transfer of the ASME*, 105: 505-512.

Barton, I. E. 1997. The Entrance Effect of Laminer Flow over a Backward-facing Step Geometry. *International Journal for Numerical Methods in Fluids*, 25: 633-644.

Bilen, K., Yapıcı, S. 2001. Heat Transfer Form a Surface Fitted with Rectangular Blocks at Different Orientation Angle. *Heat and Mass Transfer*, 38: 649-655.

Chatterjee, D., Mondali B. 2012. Forced convection heat transfer from tandem square cylinders for various spacing ratios. *Numerical Heat Transfer, Part A: Applications*, 61(5): 381-400.

Çengel, Y.A. 2003. Heat Transfer a Practical Approach. McGraw-Hill Company, New York, USA, pp: 758-853.

Etemoğlu, A.B., İşman, M.K., Pulat, E., Can, M. 2004 Tek Yongalı Elektronik Cihazların Laminer ve Türbülanslı Akışta Soğutulmalarının Analizi. *Mühendislik ve Makine*, 45(535): 18-28.

Fu, W., Tong, B. 2004. Numerical Investigation of Heat Transfer Characteristics of the Heated Blocks in the Channel with a Transversely Oscillating Cylinder. *International Journal of Heat and Heat Mass Transfer*, 47: 341-351.

Higdon, J. J. L. 1985. Stokes Flow in Arbitrary Two-Dimensional Domains Shear Flow over Ridges and Cavities. *Journal Fluid Mech*, 159: 195-226.

Kılıçarslan, İ., Yiğit, S.K., Sayın, C. 2000. Forced Convective Cooling Enhancement by Elektronic Chip Configration. ULIBTK'99 12. Ulusal Isı Bilimi ve Tekniği Kongresi Bildirisi, 28-29 Şubat 2000, Sakarya, 411-416.

Korichi, A., Oufer, L. 2006. Heat Transfer Enhancement in Oscillatory Flow in Channel with Periodically Upper and Lower Walls Mounted Obstacles. *International Journal of Heat and Fluid Flow*, 52: 1138-1148.

Kılıç, M., Başkaya, Ş. 2017. Farklı geometride akış yönlendiriciler ve çarpan jet kullanarak yüksek ısı akılı bir yüzeyden olan ısı transferinin iyileştirilmesi. *Gazi Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Dergisi*, 32(3): 693-707.

Lee, C.K., Moneim, S.A. 2001. Computational Analysis of Heat Transfer in Turbulent Flow Past a Horizontal Surface with Two-Dimensional Ribs. *International Comm. Heat Mass Transfer*, 28: 161-170.

Liu, Y., Cui, J., Jiang, Y.X., Li, W.Z. 2011. A numerical study on heat transfer performance of microchannels with different surface microstructures. *Journal of Applied Thermal Engineering of the ELSEVIER*, 31: 921-931.

Lak, A., Çalışır, T., Başkaya, Ş. 2019. Çarpan eğik akışkan jet kullanarak düz plaka üzerindeki akış ve ısı transferinin sayısal olarak incelenmesi. *Gazi Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Dergisi*, 34(1): 165-176.

Öztürk, A. 1996. Ayrılmış Akışlarda Isı Transferi. *Termodinamik Isıtma Soğutma Havalandırma Klima Yalıtım ve Doğal Gaz Teknolojisi Aylık Bilimsel Sektör Dergisi*, 50.

Qu, W., Mala, G.M., Li, D. 2000. Pressure-driven water flows in trapezoidal silicon microchannels. *International Journal of Heat and Mass Transfer*, 43(3): 353-364.

Staho, E., Nobile, E. 2003. Direct Numerical Simulation of Heat Transfer over Riblets. *International Journal of Heat and Fluid Flow*, 24: 356–371.

Sherry, M.J., Jacono, D.L., Sheridan, J. 2009. Flow Separation Characterisation of a Forward Facing Step Immersed in a Turbulent Boundary Layer. Sixth International Symposium on Turbulence and Shear Flow Phenomena, 22-24.

Şen, F., Aldaş, K., Palancıoğlu. H. 2008. Çift örtü kullanılarak yaptırılmış metal levhalarda ısıl gerilme analizi. *Fırat Fen ve Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 20: 649-659.

Tropea, C.D., Gackstatter, R. 1985. The Flow over Two-Dimensional Surface-Mounted Obstacles at Low Reynolds Numbers. *Journal of Fluids Engineering*, 107: 489-494.

Tsay, Y., Cheng, J. 2008. Analysis of Convective Heat Transfer Characteristics for a Channel Containing Short Multi-Boards Mounted with Heat Generating Blocks. *International Journal of Heat and Mass Transfer*, 51: 145–154.

Wahidi, R., Chakrouni, W., Alfahed, S. 2005. The Behavior of the Skinfriction Coefficient of a Turbulent Boundary Layer Flow Over a Flat Plate with Differently Configured Transverse Square Grooves. Experimental Thermal and Fluid Science, 1-12.

Wang, H., Chen, Z., Gao, J. 2016. Influence of geometric parameters on flow and heat transfer performance of micro-channel heat sinks. *Journal of Applied Thermal Engineering of the ELSEVIER*, 107: 870-879.

Zahn, B.A., Stout, R.P., Billings, D. 1996. A Thermal Comparative Study of a Ceramic Dual In-Line Pressed Microelectronics Package Using Both Computational Fluid Dynamics and Solid Modelling Techniques on the ANSYS Finite Element Analysis System. ANSYS Conference Proceedings, 371-380.

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı Doğum Yeri ve Tarihi Yabancı Dil	: Mehmet Emre GÜNGÖR : Alanya / 22.02.1991 : İngilizce
Eğitim Durumu Lise Lisans	: Feyzi Alaettinoğlu Lisesi : Uludağ Üniversitesi Makine Mühendisliği
Çalıştığı Kurum/Kurumlar	: OYAK Renault Otomobil Fabrikası A.Ş. (2018-2020)
İletişim (e-posta)	: m.emre.gungorr@gmail.com